

Den 7. februar 2001 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere inspektion af Detentionen i Aabenraa. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang, jf. nærmere nedenfor under punkt 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Gråsten og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med de eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Ingen af myndighederne har fremsendt bemærkninger til den foreløbige rapport.

1. Detentionslokalerne

Detentionslokalerne er beliggende i politistationens underetage. Der er i alt tre detentionslokaler (lokalerne 118-120) på hver ca. seks m². Indgang til lokalerne sker fra politistationens gård.

Visitationen inden anbringelse i detentionen foregår i et forrum umiddelbart inden for døren ud til gården. Her findes bl.a. en skranke og et skab til opbevaring af de tilbageholdtes effekter mv. På tidspunktet for inspektionen var Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning fra 1987 ("Hvor går du hen, når du går ud?") placeret ved skranken.

Detentionslokalerne har lyse vægge og malet betongulv. I hvert af lokalerne er en rist i gulvet. På gulvet er der anbragt en madras. Der er endvidere en ventilationsskakt med riste i.

I loftet er der indbygget et kamera bag en (slagfast) glasplade. Der er endvidere en mikrofon og en højttaler. På væggen er der en kaldeknop. Alle instrumenter blev afprøvet og virkede under inspektionen. I et af detentionslokalerne var mere end halvdelen af glasset foran kameraet beskidt (på indersiden).

Jeg går ud fra at glasset nu er rengjort og foretager mig derfor ikke mere vedrørende dette forhold.

Detentionslokalerne oplyses af en indbygget lampe i loftet. Der er endvidere termostatstyret gulvvarme i detentionslokalerne (fjernvarme). Varmen reguleres fra politistationens fyrrum.

Der er i detentionslokalerne vinduer i matteret plexiglas. Det er således ikke muligt at kigge ind eller ud af vinduerne.

Der er indkig i døren til detentionslokalerne.

På to af dørene i detentionslokalerne var der ridset slagord og lavet dybe mærker på den indvendige side.

Det forhold at der er ridsemærker, kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu idet de indsatte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskadigelser. På samme måde vil sådanne genstande kunne bruges til selvbeskadigelse. Jeg henviser til kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994 om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer, § 13, stk. 1, hvorefter den tilbageholdte skal fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting (kundgørelsen er pr. 1. august 2001 afløst af kundgørelse II af 27. juni 2001 – se om den nævnte bestemmelse i § 13, stk. 3). Jeg er dog opmærksom på at f.eks. lynlåse og ringe vil kunne anvendes til at ridse med.

Idet jeg går ud fra at politimesteren overvejer at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

I tilknytning til detentionslokalerne er der et (handicap)toilet med håndvask som de detentionsanbragte kan benytte.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de seneste 15 detentionsanbringelser forud for den 29. december 2000 hvor inspektionen blev varslet. Jeg modtog herefter visitations- og tilsynsblanketter vedrørende 15 detentionsanbringelser i perioden fra den 22. oktober 2000 til den 26. december 2000 (11 af de 15 anbringelser vedrører december måned).

Kun i et tilfælde har der været tale om mere end en detentionsanbringelse i løbet af den samme dag. I den nævnte periode har der i intet tilfælde – heller ikke på den dag hvor der var to detentionsanbringelser – været tale om flere samtidige detentionsanbringelser. Anbringelserne nævnt under gennemgangen nedenfor, er angivet med datoen for anholdelsen suppleret med det ”AP. nr.” der er angivet i blanketterne – i det omfang nummeret er angivet (de to anholdte fra den 10. december 2000 kan ved hjælp af dette nummer, som er angivet i begge tilfælde, holdes adskilt fra hinanden). På de punkter hvor det er formålstjenligt, har jeg endvidere anført tidspunktet for anholdelsen.

I alle tilfælde er det angivet hvilket af de tre lokaler der blev anvendt. I 12 tilfælde er som anbringelsessted angivet detentionsrum nr. 1, mens detentionsrum nr. 2 er angivet i tre tilfælde.

Efter § 2 i Rigspolitechefens kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994 om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer må ”i almindelighed” kun spirituspåvirkede personer anbringes i detentionen.

I fem tilfælde er som anholdelsesgrundlag anvendt andre betegnelser end beruselse/beruser (i et tilfælde kombineret med selvmordstrusler). I forbindelse med anholdelsen den 18. november 2000 er som anholdelsesgrundlag anført vold, som anholdelsesgrundlag for anholdelsen den 4. december 2000 (AP nr. 2976) er anført ”§ 53” – hvilket jeg forstår som en henvisning til færdselslovens almindelige bestemmelse om spiritus- og promillekørsel. Som anholdelsesgrundlag for anholdelsen den 17. december 2000 er anført tyveri, mens der som grundlag for anholdelserne den 10. december (AP nr. 3042) og 26. december 2000 (AP nr. 3293) er anført hærværk. I fire af

de fem tilfælde er de anholdte blevet undersøgt af en læge som har fundet betingelserne for detentionsanbringelsen opfyldt. I det sidstnævnte tilfælde har den vagthavende om anholdtes tilstand ved fremstillingen – i forbindelse med overvejelserne om hvorvidt der var grundlag for en lægeundersøgelse – anført at den anholdte kun var beruset i middel grad.

Jeg må på baggrund af disse oplysninger lægge til grund at de anholdte i alle 15 tilfælde har været detentionsanbragt fordi de var påvirkede af spiritus.

Alle 15 sager kan således for så vidt indgå i grundlaget for min undersøgelse.

Som det fremgår af det jeg har anført nedenfor på s. 3, har jeg dog besluttet ikke at inkludere de to sager i hvilke de anholdte efter lægeundersøgelser blev indlagt på sygehus forholdsvis kort tid efter anbringelsen i detentionen.

Jeg kan til orientering for Politimesteren i Gråsten oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion den 8. februar 2000 af Detentionen i Esbjerg har udtalt følgende (s. 2. i opfølgingsrapport nr. 1 af 12. september 2000):

”...

Jeg har noteret mig at der også i de to tilfælde hvor det ikke udtrykkeligt har været anført, har været tale om spirituspåvirkede personer. Under henvisning til den tvivl om anholdelsesgrundlaget i forhold til bestemmelsen i § 2 i kundgørelsen om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer som brugen af udtryk som politivedtægten kan føre med sig, finder jeg at der som anholdelsesgrundlag bør anvendes umisforståelige benævnelser som spirituspåvirket, beruselse eller lignende.

...”

I forbindelse med anholdelsen den 2. december 2000 (kl. 00.55) er anholdelsesgrundlaget angivet som beruselse. Også lægen har efter sin undersøgelse samme nat kl. 02.00 vurderet at den detentionsanbragte var påvirket af spiritus (”let påvirket”), men har samtidig vurderet at den detentionsanbragte var selvmordstruet (”suicidalfarlig”), og at fortsat anbringelse i detentionen derfor

ikke kunne tilrådes. Det fremgår af visitationsblanketten at den tilbageholdte herefter blev afgivet til Falck med henblik på indlæggelse på Kolding Sygehus, Psykiatrisk Afdeling.

I forbindelse med anholdelsen den 5. december 2000 (kl. 12.17) er anholdelsesgrundlaget ligeledes angivet som beruselse. Også i denne sag vurderede lægen efter sin undersøgelse kl. 14.00 at fortsat detentionsanbringelse ikke kunne tilrådes. Den pågældende blev herefter indlagt på Aabenraa Sygehus.

Disse to sager indgår derfor ikke i min undersøgelse som således omfatter 13 sager.

Jeg har dog vedrørende anholdelsen den 2. december 2000 nedenfor under punkt 2.2. stillet spørgsmål om tilsynet med den pågældende i perioden fra indsættelsen i detentionen til overgivelsen til Falck med henblik på transporten til psykiatrisk afdeling.

Visitationsblanketten indeholder på s. 1 felter til angivelse af navn, CPR- og AP.nr. på den anholdte, dato og klokkeslæt for anholdelsen, hvem der foretog anholdelsen, årsagen til anholdelsen/sagens art, om der er sket anbringelse i detention eller venterum og hvilket (detentions- eller venterums)lokale anbringelsen er sket i og tidspunktet herfor, politiets vejledning af den anholdte i forbindelse med anbringelsen, om der er foretaget visitation af den anholdte – herunder oplysning om hvem der har foretaget visitationen, om den blev overværet af vagthavende (og i så fald navnet på vagthavende), oplysninger om hvilke effekter den tilbageholdte blev frataget og opbevaringsstedet for disse, oplysninger om udlevering til den anholdte af effekterne i forbindelse med løsladelsen og et felt til den anholdtes underskrift som kvittering for modtagelsen.

På visitationsblankettens s. 2 er der felter til angivelse af om lægetilsyn har været overvejet, dato og tidspunkt for eventuel tilkaldelse af læge og dato, tidspunkt og sted for en eventuel lægeundersøgelse. Der er desuden felter til lægens erklæring i forbindelse med undersøgelsen og et større felt til lægens eventuelle bemærkninger.

Også på tilsynsblanketten (som alene vedrører de detentionsanbragte) er der felter til angivelse af den anholdtes data (navn og CPR-nr. mv.) og dato og tidspunkt for anholdelsen. Der er endvidere

felte til angivelse af tidspunktet for indsættelsen af den anholdte i detentionen og dato og klokkeslæt for løsladelsen. Der er endelig felte til angivelse af hvem der har foretaget tilsyn og tidspunkterne herfor, angivelse af navnet på vagthavende, og felte til notering af forhold vedrørende lægetilsynet (som også fremgår af visitationsblanketten).

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer. På det tidspunkt hvor de gennemgåede anbringelser fandt sted, var det kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994, og der henvises derfor til denne kundgørelse nedenfor. Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994 er, som allerede nævnt, nu afløst af kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001, der trådte i kraft den 1. august 2001.

De blanketter som er anvendt i de 13 undersøgte sager, svarer i det væsentligste til den nye detentionsrapport (bilag 1 til den nye kundgørelse) som er udfærdiget af Rigspolitechefen – og som forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Det fremgår af Rigspolitechefens skrivelse af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og politimestrene at den nye detentionsrapport kan erstattes af lokale blanketter hvis de indeholder de samme oplysninger som den nye detentionsrapport.

Jeg anmoder politimesteren i Gråsten om at oplyse om der er fastsat interne retningslinjer for brugen af visitations- og tilsynsblanketterne, og i bekræftende fald beder jeg om at modtage et eksemplar af disse retningslinjer. Jeg beder endvidere politimesteren om at oplyse om den nye kundgørelse har givet politimesteren anledning til at udfærdige en ny lokal blanket (lokale blanketter) og (eventuelt) udstede nye retningslinjer. I bekræftende fald beder jeg om også at modtage et eksemplar af disse.

Af Politiets Årsberetning for 1999 fremgår det (s. 145) at der i dette år var i alt 101 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Gråsten politikreds. Heraf blev 72 lægeundersøgt (mens 11 blev indbragt til sygehus og to til hjemmet).

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 2 må, som nævnt ovenfor, i almindelighed kun spirituspåvirkede personer anbringes i detention.

Anbringelse af spirituspåvirkede personer i detention må dog kun ske hvis det skønnes strengt nødvendigt, jf. kundgørelsens § 1, stk. 2.

Det er således efter kundgørelsen uden betydning i hvilken grad den pågældende er spirituspåvirket, ligesom der undtagelsesvist vil kunne ske anbringelse af personer der ikke er spirituspåvirkede (jf. § 2), men anbringelse i detentionen forudsætter i alle tilfælde at det skønnes strengt nødvendigt (§ 1, stk. 2).

I visitationsblanketterne er der som grundlag for anholdelsen i otte tilfælde angivet beruselse. I de fem øvrige tilfælde er der – som jeg har anført ovenfor under punkt 2. – angivet vold, § 53, tyveri og hærværk som grundlag for anholdelserne. Som jeg ligeledes har anført ovenfor under punkt 2., er de anholdte i fire af disse fem tilfælde blevet undersøgt af en læge som har fundet betingelserne for detentionsanbringelsen opfyldt. I det sidstnævnte tilfælde har den vagthavende om anholdtes tilstand – i forbindelse med overvejelserne om hvorvidt der var grundlag for en lægeundersøgelse – anført at den anholdte kun var beruset i middel grad.

Jeg lægger på den baggrund til grund at samtlige anholdte i de 13 sager som indgår i undersøgelsen, var spirituspåvirkede.

Jeg lægger herefter til grund at alle anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 2.

Jeg har ikke i øvrigt grundlag for en nærmere efterprøvelse af om detentionsanbringelserne i de enkelte tilfælde var strengt nødvendige, jf. kundgørelsens § 1, stk. 2. Jeg går ud fra at det har været tilfældet.

Jeg lægger således også til grund at anbringelserne i alle tilfælde har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1, stk. 2.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 9 skal der ske lægeundersøgelse medmindre det på grundlag af den tilbageholdtes tilstand eller omstændighederne i øvrigt, f.eks. oplysninger om den tilbageholdtes færden, findes ubetænkeligt at lægeundersøgelse undlades. Med den nye kundgørelse om detentionsanbringelse er der nu (pr. 1. august 2001) indført en obligatorisk lægetilsynsordning i forbindelse med detentionsanbringelser.

I 12 af de 13 sager som indgår i min undersøgelse, er de anholdte blevet undersøgt af en læge. I en enkelt af disse (anholdelsen den 22. oktober 2000 (kl. 04.15 – AP nr. 2365)) er det på visitationsblanketten ved afkrydsning anført at lægetilsyn ikke er overvejet. I dette tilfælde blev lægen imidlertid rekvireret kl. 04.24 og lægeundersøgelse gennemført kl. 04.45.

Medmindre afkrydsningen skal forstås som en angivelse af at en lægeundersøgelse var klart nødvendig – og således ikke krævede nærmere overvejelser – går jeg ud fra at der er tale om en (afkrydsnings)fejl, og jeg foretager mig derfor ikke noget i den anledning. Jeg henviser samtidig til at kundgørelsen ikke foreskriver notatpligt med hensyn til spørgsmålet om overvejelser om lægetilsyn.

Kun i et af de 13 tilfælde som indgår i min undersøgelse (anholdelsen den 26. december 2000 – AP nr. 3293), er den anholdte ikke blevet lægeundersøgt idet den vagthavende, som jeg har nævnt ovenfor, under feltet ”bemærkninger” på

s. 2 i visitationsblanketten har anført at den anholdte ”kun [blev] skønnet beruset i middel grad”.

I de 12 tilfælde hvor der fandt lægeundersøgelse sted, er det i 11 tilfælde klart angivet hvem der har forestået lægetilsynet. I det sidste tilfælde (anholdelsen den 6. december 2000) har lægen (med en for mig ulæselig skrift) underskrevet sin afkrydsning på visitationsblanketten hvorefter detentionsanbringelsen var ”ok”. Kun i to tilfælde er erklæringen på visitationsblanketten ikke underskrevet af lægen.

I alle de 12 tilfælde hvor der fandt lægeundersøgelse sted, fremgår tidspunktet herfor. I forbindelse med anholdelsen den 15. december 2000 er tidspunktet for lægeundersøgelsen dog angivet som kl. 20.30. Det fremgår af visitationsblanketten at anholdelsen fandt sted kl. 20.45. Dette er et af de to tilfælde hvor visitationsblanketten ikke er påført lægens underskrift. Afsnittet om lægetilsyn – herunder afkrydsningserklæringen fra lægen – fremtræder i denne sag som skrevet af den samme person som resten af visitationsblanketten.

På visitationsblanketten er rubrikken om undersøgelsesstedet udfyldt med lægevagten i Aabenraa.

Jeg beder politimesteren oplyse om undersøgelsen fandt sted i lægevagten lokaler, og om dette er grunden til de forhold som jeg har angivet ovenfor – herunder at lægens underskrift mangler på blanketten.

I alle de 12 tilfælde hvor der blev foretaget lægetilsyn af den anholdte, er det med afkrydsning anført at detentionsanbringelsen var ”OK”. I et enkelt tilfælde (anholdelsen den 17. november 2000) har lægen i bemærkningsrubrikken tilføjet at den anholdte var lettere påvirket og reagerede på tiltale.

I forbindelse med anholdelsen den 25. oktober 2000 (kl. 16.20 – AP. nr. 2411) er som anholdelsesårsag angivet ”beruselse/selv-mordstrusler”. Lægen har i forbindelse med sin undersøgelse kl. 20.00 (minutangivelsen er lidt svær at læse) skønnet at betingelserne for (fortsat) detentionsanbringelse var opfyldt.

Jeg går ud fra at den anholdte er blevet undersøgt af lægen i lyset af oplysningerne om selv-mordstrusler, og foretager mig ikke noget vedrørende denne sag.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkaldelse af eller undersøgelse ved læge.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkaldelse af læge og undersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Det er, som nævnt, i alle tilfælde med lægetilsyn (12 sager) angivet hvornår dette tilsyn fandt sted. I ni tilfælde fremgår det endvidere hvornår lægen blev tilkaldt. I tre af disse ni tilfælde skete tilkaldelsen af læge senere end 30 minutter efter anholdelsen. I disse sager blev lægen således først tilkaldt henholdsvis 37 minutter, 45 minutter og 56 minutter efter anholdelsen (anholdelsen den 25. oktober 2000 (AP. nr. 2411), 6. december 2000 og 18. november 2000). Lægen blev i de to førstnævnte af disse tre sager tilkaldt henholdsvis 22 minutter og 35 minutter efter indsættelsen i detentionen (tidspunktet for indsættelsen i detentionen er i den tredje sag uoplyst (anholdelsen den 18. november 2000)). I de tre tilfælde hvor tidspunktet for tilkaldelse af lægen ikke er oplyst, er selve lægetilsynet sket henholdsvis en time og 20 minutter efter anholdelsen (anholdelsen den 17. december 2000 (kl. 01.00)), og tre timer og 7 minutter efter anholdelsen (anholdelsen den 4. december 2000 (kl. 20.53)). Det sidste tilfælde har jeg omtalt og stillet spørgsmål om ovenfor under dette punkt (anholdelsen den 15. december 2000).

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt.

At lægen i de to ovenfor nævnte sager (anholdelsen den 25. oktober 2000 (AP nr. 2411) og anholdelsen den 6. december 2000) først blev tilkaldt henholdsvis 22 minutter og 35 minutter efter indsættelsen i detentionen, er efter min opfattelse beklageligt.

I den nye detentionskundgørelse er det anført at der under transporten til politistationen skal ske underretning af vagthavende som skal tilkalde læge (§ 6). Lægeundersøgelsen skal endvidere ske inden endelig anbringelse i detentionen (§ 12). Lægetilkald skal således ske umiddelbart efter underretningen af vagthavende og vil derfor normalt være sket inden den tilbageholdte indbringes og fremstilles for vagthavende.

Under henvisning hertil foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om tidspunktet for lægetilkald.

I fem af de 12 tilfælde hvor der skete lægeundersøgelse, er undersøgelsen blevet gennemført mindre end en time efter indsættelsen i detentionen. I fem andre tilfælde skete lægeundersøgelsen henholdsvis 1 time og 10 minutter (anholdelsen den 17. december 2000 kl. 01.00), 1 time og 50 minutter (i to sager, henholdsvis anholdelsen den 7. december 2000 kl. 22.45 (AP. nr. 3019) og anholdelsen den 10. december 2000 kl. 23.05 (AP. nr. 3057)), 2 timer og 25 minutter (anholdelsen den 4. december 2000 kl. 20.53 – AP. nr. 2976) og 3 timer og 25 minutter (anholdelsen den 25. oktober 2000 kl. 16.20) efter indsættelsen i detentionen. To sager indeholder som nævnt ikke oplysning om tidspunktet for den anholdtes indsættelse i detentionen. I den ene sag (anholdelsen den 18. november 2000 kl. 12.09) blev det første tilsyn af den anholdte ifølge tilsynsblanketten foretaget kl. 12.30. Da lægeundersøgelsen ifølge visitationsblanket-

ten fandt sted kl. 13.40, er lægetilsynet således foretaget mere end 1 time og 10 minutter efter indsættelsen i detentionen. Den anden af de sager hvor indsættelsestidspunktet ikke er oplyst, er sagen om anholdelsen den 15. december 2000 som jeg har omtalt og stillet spørgsmål om ovenfor under dette punkt.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er som nævnt at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at såvel tilkaldelse af læge som undersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt.

Jeg beder politimesteren om at oplyse nærmere om den fremgangsmåde der følges ved tilkald af læge, herunder om hvilke aftaler med læger der måtte være indgået med henblik på gennemførelse af tilsyn med detentionsanbringelse snarest muligt efter indsættelsen i detentionen. Jeg beder endvidere politimesteren om en udtalelse om hvorvidt der i de ovenfor nævnte seks tilfælde har været rykket for lægetilsyn, og om hvorvidt ventetiderne må anses for acceptable. Jeg beder endvidere om en udtalelse fra Justitsministeriet, eventuelt efter indhentelse af udtalelse fra Rigspolitietschefen, om disse spørgsmål. Jeg henviser i den forbindelse også til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 til samtlige politimestre og Politidirektøren i København, hvori ministeriet har henstillet at der indgås lokale aftaler hvor dette er nødvendigt for effektivt at sikre det foreskrevne lægetilsyn ved detentionsanbringelse.

Indførelsen pr. 1. august 2001 af ordningen med obligatorisk lægeundersøgelse af detentionsanbragte vil alt andet lige betyde flere lægeundersøgelser – også i Aabenraa. Jeg beder derfor – og i sammenhæng med det jeg har anført ovenfor – politimesteren om at oplyse om den nye ordning har medført eller vil medføre initiativer fra politiets side i forhold til lægerne i byen og/eller Rigspolitietschefens administrationsafdeling. Jeg henviser, hvad dette sidste angår, til den skrivelse af 28. juni 2001 hvormed den nye kundgørelse blev udsendt til samtlige politimestre og Politidi-

rektøren i København. Det fremgår heraf at politikredse der mod forventning skulle få problemer med at skabe et effektivt lægetilsyn med detentionsanbragte, bedes rette henvendelse til Rigspolitechefens administrationsafdeling der herefter vil være behjælpelig med at forsøge at løse problemet.

2.3. Oplysninger fra Kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 12 skal der hurtigst muligt og inden anbringelse i detentionsrum iværksættes, indhentes oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret med henblik på f.eks. skærpet tilsyn, eventuelle sygdomme mv.

I forbindelse med opfølgning af min inspektion den 8. februar 2000 af Detentionen i Esbjerg udtalte Politimesteren i Esbjerg at bestemmelsen i kundgørelsens § 12 efter indførelsen af POL-SAS i alle landets politikredse efter hans opfattelse er forældet. Han henviste yderligere til at lægelige oplysninger ikke registreres i kriminalregistret.

Jeg tog i min opfølgingsrapport af 12. september 2000 det oplyste til efterretning. Jeg udtalte endvidere at jeg gik ud fra at Rigspolitechefen og Justitsministeriet er opmærksom på disse forhold og lader dette indgå i grundlaget for den generelle revision af kundgørelsen.

I visitationsblanketten er der afkrydsningsfelter til brug for forespørgsel i Kriminalregistret (ja eller nej til om den anholdte er kendt i registret). Feltet er i fire af de 13 sager som indgår i min undersøgelse, ikke udfyldt.

Jeg går ud fra at der har været indhentet de nødvendige oplysninger i overensstemmelse med kundgørelsens § 12, og at det skyldes en forglemmelse at dette ikke er noteret i de fire sager. Jeg foretager mig derfor ikke noget i anledning af dette forhold. Jeg henviser samtidig til at bestemmelsen i kundgørelsens § 12 ikke er gentaget i den nye kundgørelse som forudsætter at der foretages opdatering i POL-SAS.

2.4. Visitation

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden anbringelse i detentionen ske visitation i overværelse af vagthavende. Ved visitationen skal der som hovedregel medvirke to polititjenestemænd som hver for sig skal foretage en fuldstændig undersøgelse af den tilbageholdte. Den tilbageholdte skal fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Herudover skal bl.a. samtlige lommer tømmes, og de bør krænges ud hvis det er muligt. Efter bestemmelsens stk. 2 må en egentlig visitation kun foretages af personer af samme køn som den der visiteres.

I forbindelse med min inspektion af Detentionen i Nykøbing Falster udtalte jeg at jeg – da formålet med visitation forud for indsættelse i detentionen er at sikre at den pågældende fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade – går ud fra at der efter bestemmelsen i § 13 altid er pligt til at foretage en egentlig visitation (i form af beføling af den ”indre” beklædning), og at det således ikke er tilstrækkeligt med en overfladisk visitation af den ydre beklædning. Jeg forstår herefter sonderingen i § 13 mellem visitation og egentlig visitation sådan at bestemmelsen i § 13, stk. 2, om egentlige visitationer alene har til hensigt at angive at der skal være kønsfællesskab mellem den der foretager denne del af visitationen, og den der visiteres.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 3, skal penge og værdigenstande der fratages en tilbageholdt, noteres, f.eks. i anholdelsesprotokollen.

Som jeg har anført ovenfor, skal samtlige rubrikker i den nye detentionsrapport (bilag 1 til kundgørelsen af 27. juni 2001) udfyldes. Den nye detentionsrapport indeholder – ligesom den visitationsblanket som er anvendt i de 13 undersøgte sager – et felt til angivelse af hvem der har foretaget visitationen.

I 11 af de 13 sager er det som forudsat i blanketten, angivet med initialer at der er sket visitation. I de sidste to tilfælde er dette felt ikke udfyldt. I begge tilfælde er det dog noteret at den anholdte har været i besiddelse af effekter, og i den ene af de to sager er det desuden anført hvor effekterne har været opbevaret. Det fremgår således af alle sagerne at der er foretaget visitation af de tilbageholdte.

Idet jeg går ud fra at politimesteren med henblik på fremtidige detentionsanbringelser overvejer at indskærpe notatpligten med hensyn til hvem der har foretaget visitationen, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Kun i en sag fremgår det at visitationen er overværet af den vagthavende, og i dette tilfælde er tillige navnet på vagthavende noteret. I otte sager er det ved afkrydsning noteret at visitationen ikke er overværet af vagthavende. I de sidste fire sager er dette uoplyst. I den nye kundgørelse er kravet om at visitationen skal overværes af vagthavende, ikke gentaget.

Jeg finder det beklageligt at der umiddelbart kun i en af 13 sager har været forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 1. Da bestemmelsen nu er ændret, foretager jeg mig imidlertid ikke mere vedrørende dette forhold.

I ingen af de 13 sager er det udtrykkeligt anført at der er sket fremstilling for den vagthavende, jf. pligten hertil i kundgørelsens § 7. I alle tilfælde er (de) vagthavendes initialer dog noteret på tilsynsblanketten (i en enkelt sag er der dog ingen tilsynsblanket (anholdelsen den 15. december 2000 kl. 20.45)). Langt de fleste tilsyn har endvidere været foretaget af de vagthavende. Jeg går derfor ud fra at der har været forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 7 i samtlige sager.

Kun i en enkelt sag fremgår det at visitationen er foretaget af en kvindelig polititjenestemand (anholdelsen af en kvinde den 10. december kl. 23.05 (AP nr. 3057) – den visiterende er anført med navn (fornavn: Merete)). De øvrige 12 sager indeholder ikke oplysninger om kønnet på de visiterende, og det er derfor ikke muligt for mig at kontrollere om visitationerne i disse 12 sager blev foretaget af personer af samme køn som den der blev visiteret.

I yderligere tre tilfælde var der tale om detentionsanbringelse af kvinder (anholdelsen den 17. november 2000, anholdelsen den 14. december 2000 og anholdelsen den 15. december 2000). I de to sidste af disse sager er angivet initialer på de visiterende. Af visitationsblanketten til anholdelsen den 17. november kl. 02.30 fremgår det at den ovenfor nævnte polititjenestemand "Merete" har udleveret fratagne effekter i forbindelse med løsladelsen af den kvindelige detentionsanbragte. Som anført ovenfor, er feltet til angivelse af hvem der har foretaget visitationen i dette tilfælde, ikke udfyldt.

Hvis der er sket en egentlig visitation i disse tre tilfælde, beder jeg – i det omfang det er muligt – politimesteren om oplysninger om hvorvidt denne del af visitationen blev foretaget af kvindeligt personale.

I alle sagerne med undtagelse af en (anholdelsen den 6. december 2000) har den detentionsanbragte kvitteret for modtagelsen af fratagne penge/andre fratagne effekter. Jeg går ud fra at også denne detentionsanbragte har fået sine effekter (i form af sort rygsæk, jakke, lommeur og 9,50 kr.) udleveret i forbindelse med løsladelsen.

Der er ingen bestemmelser i kundgørelsen der foreskriver at den tilbageholdte skal kvittere, men fra min inspektioner af andre detentioner er jeg bekendt med at der følges en praksis med kvittering de fleste steder. I den nye detentionskundgørelse er der en bestemmelse om at den tilbageholdte skal anmodes om at kvittere for udlevering af fratagne effekter (§ 22, stk.2). Den nye detentions-

rapport (bilag 1 til kundgørelsen af 27. juni 2001) indeholder en rubrik til bemærkninger i tilfælde hvor den tilbageholdte ikke ønsker at kvittere. Efter § 22, stk. 1, i den nye kundgørelse skal, som allerede nævnt, alle rubrikker udfyldes.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen skal der ske et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Tilsyn skal, efter bestemmelsens stk. 4, ske så hyppigt som den indsatte tilstand gør det nødvendigt, og "så vidt muligt" mindst en gang hver halve time. Når der har været foretaget tilsyn, skal dette noteres med angivelse af klokkeslæt og underskrift eller initialer, jf. stk. 5. Overvågning af detentionsrum med tekniske hjælpemidler, herunder tilsyn der alene foretages ved at kigge gennem spionøjlet i døren til detentionsrummet, kan anvendes som supplement til det i stk. 4 foreskrevne tilsyn, men kan ikke træde i stedet herfor, jf. stk. 6.

Jeg er bekendt med at der for nogle (andre) politikredses vedkommende har været etableret en forsøgsordning med elektronisk overvågning til delvis erstatning for det personlige tilsyn, jf. Rigspolicefens skrivelse af 26. januar 1996 til de pågældende politikredse. Justitsministeriet har i brev af 6. november 1998 oplyst at ministeriet – som resultat af drøftelserne på et afholdt møde den 7. oktober 1998 – har tiltrådt Rigspolicefens indstilling om at forsøgsordningen gøres permanent og udvides til at omfatte samtlige politiets detentionslokaler der er udstyret med et moderne lytte- og overvågningsudstyr. Justitsministeriet har endvidere oplyst at ministeriet som en følge heraf har taget initiativ til udarbejdelse af nærmere forskrifter for ordningen i forbindelse med en generel revision af Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994, jf. den nye kundgørelse af 27. juni 2001.

I tilsynsblanketten er der, som allerede nævnt, en rubrik til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen. To af de 13 sager (anholdelsen den 18.

november 2000 og anholdelsen den 15. december 2000) indeholder ikke oplysninger om tidspunktet for den anholdtes indsættelse i detentionen.

Jeg udtalte i forbindelse med min inspektion den 26. september 2000 af Detentionen i Thisted at rubrikken i anholdelsesprotokollen vedrørende tidspunktet for indsættelsen i detentionslokalet, med henblik på efterfølgende kontrol af det tidsmæssige forløb i forbindelse med detentionsanbringelserne, i alle tilfælde bør være udfyldt (endelig rapport af 7. marts 2001). Jeg udtalte endvidere at det var beklageligt at rubrikken ikke i alle tilfælde var udfyldt.

At sagen vedrørende anholdelsen den 18. november 2000 ikke indeholder oplysning om tidspunktet for indsættelsen i detentionen, finder jeg beklageligt.

Sagen vedrørende anholdelsen den 15. december 2000 har jeg omtalt og stillet spørgsmål om ovenfor under punkt 2.2.

Jeg har også i denne sammenhæng noteret mig at alle felter i den nye detentionsrapport skal udfyldes, jf. den nye kundgørelses § 22, stk. 1. Jeg har endvidere noteret mig at den nye blanket indeholder felter til angivelse af såvel tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse som den endelige detentionsanbringelse, og at Justitsministeriet hermed har tilvejebragt det nødvendige retlige udgangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte. På den baggrund, og idet der er tale om enkeltstående tilfælde, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

I alle de 13 tilfælde på nær et (anholdelsen den 15. december kl. 20.45) foreligger der en tilsynsblanket. Herudover mangler tilsynsblanketten i en af de to sager som (i øvrigt) ikke indgår i min undersøgelse (anholdelsen den 2. december 2000, kl. 00.55). Det fremgår af denne sag at den pågældende blev tilset af en læge kl. 02.00 (lægen kunne ikke tilråde fortsat detentionsanbringelse), og at den anholdte kl. 03.10 blev afgivet til Falck med henblik på transport til psy-

kiatrisk afdeling. Det fremgår samtidig af sagen at den anholdte blev indsat i detentionsrum nr. 2 (tidspunktet for indsættelsen i detentionen er dog uoplyst).

Jeg beder politimesteren om at oplyse hvornår den pågældende er blevet indsat i detentionen, og i hvilket omfang der indtil afgivelsen til Falck kl. 03.10 har været ført tilsyn med den detentionsanbragte i overensstemmelse med kundgørelsens regler.

I sagen vedrørende anholdelsen den 15. december kl. 20.45 (omtalt ovenfor under punkt 2.2.) manglede tilsynsblanketten som nævnt også. Det fremgår af visitationsblanketten at den kvindelige anholdte i denne sag blev lægeundersøgt kl. 20.30 (undersøgelsesstedet var lægevagten i Aabenraa), at hun blev anholdt kl. 20.45, og at hun fik sine fratagne effekter udleveret kl. 23.48 (som løsladt). Det fremgår endvidere af visitationsblanketten at hun blev indsat i detentionsrum nr. 1 (men ikke hvornår).

Jeg beder politimesteren om at oplyse hvornår denne detentionsanbragte blev indsat i detentionen, og i hvilket omfang der har været ført tilsyn med hende i overensstemmelse med kundgørelsens regler indtil løsladelsen den 15. december 2000 kl. 23.48.

Blanketten er i en sag (anholdelsen den 6. december 2000) kun udfyldt for så vidt angår oplysninger om den tilbageholdte, anholdelsestidspunktet (kl. 23.55) og tidspunktet for indsættelsen i detentionen (kl. 00.05). Tilsynsblanketten indeholder derimod ingen oplysninger om tilsyn, ligesom løsladelsestidspunktet hverken fremgår af tilsynsblanketten eller visitationsblanketten. Det fremgår derimod af visitationsblanketten at den detentionsanbragte blev tilset af en læge den 7. december 2000 kl. 01.05, og at lægen mente at (fortsat) detentionsanbringelse var ”OK”.

Jeg beder politimesteren om at oplyse tidspunktet for løsladelsen af denne detentionsanbragte. Jeg beder endvidere politimesteren oplyse i hvilket omfang der har været ført tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsens regler indtil løsladelsen.

I de resterende 11 sager er notatet om tilsyn foretaget ved angivelse af klokkeslæt for hvert tilsyn. Den anvendte tilsynsblanket er (delvist) fortrykt for så vidt angår tidspunktet for hvert tilsyn, idet kun minutangivelsen skal udfyldes i hånden. I tre tilfælde er der angivet underskrift ud for tilsynene (af den (samme) vagthavende, dog med en for mig ulæselig håndskrift) mens tilsynene i de øvrige sager er forsynet med initialer.

I den nye kundgørelse er det anført at der efter ethvert tilsyn (såvel personligt som elektronisk) skal ske notat herom med angivelse af klokkeslæt og ”navn” på den polititjenestemand der har udført tilsynet (§ 18, stk. 5). Den nye detentionsrapport er – i modsætning til blanketten som er anvendt i de her gennemgåede sager – ikke fortrykt hvad klokkeslættet angår.

I de sager hvor tilsynsblanketten er udfyldt, er der forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, på dette punkt.

Som jeg har anført ovenfor under dette punkt, mangler tidspunktet for indsættelsen i detentionen i to af de 13 undersøgte sager. Jeg har ved min vurdering af om første tilsyn i disse sager er sket i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, taget hensyn til at der medgår tid til indbringelse til stationen og visitation inden indsættelse i detentionen.

Kun i et tilfælde (ud af de 11 sager hvor tilsynsblanketten er udfyldt) blev det først noterede tilsyn ifølge tilsynsnotaterne foretaget mere end 30 minutter efter indsættelsen i detentionen (i de tilfælde hvor dette tidspunkt er angivet). Det drejer sig om sagen vedrørende anholdelsen den 4. december 2000 (AP nr.

2976). Den detentionsanbragte var i denne sag anholdt (kl. 20.53) for overtrædelse af færdselslovens § 53 (formoder jeg). Den pågældende blev indsat kl. 21.35 i detentionsrum nr. 1 (og således tilsyneladende ikke i venterum), jf. visitationsblankettens forside. Det fremgår endvidere at det første tilsyn blev foretaget kl. 23.00 – det vil sige 1 time og 25 minutter efter indsættelsen i detentionen.

Jeg beder Politimesteren i Gråsten om at oplyse baggrunden for at den anholdte ikke blev tilset i overensstemmelse med kundgørelsens regler på dette punkt.

I det ene af de to tilfælde hvor tidspunktet for indsættelsen i detentionen ikke fremgår af sagen, blev den pågældende anholdt kl. 12.09 og det første tilsyn noteret kl. 12.30. I dette tilfælde er der således gået mindre end 21 minutter fra indsættelsen i detentionen og til det første tilsyn.

Det andet af de to tilfælde hvor tidspunktet for indsættelsen i detentionen ikke fremgår, er den sag hvor tilsynsblanketten overhovedet ikke foreligger (anholdelsen den 15. december 2000). Sagen er nævnt ovenfor under dette punkt.

I to af de 11 tilfælde hvor tilsynsblanketten er udfyldt, er notat om senere tilsyn ført med (præcis) 30 minutters interval ved angivelse af minuttallene 00 og 30 under de fortrykte timetal (anholdelserne den 22. oktober (AP. nr. 2365) og den 17. november 2000). Der synes således ikke på noget tidspunkt at have været forhold der har bevirket at tilsyn ikke har kunnet foretages med højst/præcis 30 minutters mellemrum, eller præcis kl. halv og hel.

Dette kan umiddelbart virke påfaldende.

Løsladelsestidspunktet er angivet i alle de 13 sager som indgår i undersøgelsen, på nær tre (anholdelserne den 4. december 2000 kl. 20.53 (AP. nr. 2976), den

6. december 2000 kl. 23.55 og den 15. december 2000 kl. 20.45). Det er derfor for disse tilfælde vedkommende ikke muligt at se om der op til løsladelsen er sket tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen.

Jeg beder politimesteren om at oplyse løsladelsestidspunktet vedrørende anholdelserne den 6. og 15. december 2000.

Det fremgår af sagen om anholdelsen den 4. december 2000 (kl. 20.53) at den pågældende er blevet tilset regelmæssigt i perioden fra kl. 23.00 til næste morgen kl. 07.30 (tidspunktet for det sidst noterede tilsyn). Jeg går ud fra at den pågældende – der så vidt jeg forstår blev løsladt kl. 11.08 (jf. visitationsblankettens oplysning om tidspunktet for udlevering af effekter) – i perioden fra kl. 07.30 og indtil løsladelsen har været til afhøring om sin kørsel (færdselslovens § 53) den foregående aften.

Jeg beder politimesteren om at oplyse om jeg har forstået dette forhold korrekt.

Med hensyn til vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen (i de øvrige ti sager), er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den pågældende udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle fratagne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg og til eventuel afhøring. Jeg bemærker i øvrigt at jeg ved min vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen – og af første tilsyn efter indsættelsen i detentionen, jf. ovenfor – har set bort fra tilsyn som er noteret at have fundet sted på samme tidspunkt som løsladelsen henholdsvis indsættelsen i detentionen.

I et tilfælde (anholdelsen den 18. november 2000) er løsladelse sket en time og 10 minutter efter sidste tilsyn. I de øvrige tilfælde er der ikke gået mere end 30 minutter (i to tilfælde dog 35 og 42 minutter) mellem det sidst noterede tilsyn og løsladelsen.

Da anholdelsen den 18. november 2000 er et enkeltstående tilfælde hvor der kan rejses spørgsmål om hvorvidt der har været forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, i den sidste del af anbringelsen indtil løsladelsen, giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere.

Mellem første noterede tilsyn og næste noterede tilsyn er der i de fleste tilfælde gået 30 minutter (i to sager 35 minutter og i en enkelt sag 40 minutter).

I sagen om anholdelsen den 18. november 2000 er der dog gået 2 timer og 30 minutter mellem første og andet noterede tilsyn.

Jeg beder politimesteren om at oplyse baggrunden herfor. Da der i de øvrige sager er tale om mindre overskridelser af 30 minutters reglen, giver disse sager mig ikke grundlag for at foretage mere.

Notater om senere tilsyn er som altovervejende hovedregel ført med intervaller på (højst) 30 minutter (35-45 minutter i enkelte tilfælde). I sagen vedrørende anholdelsen den 7. december 2000 (AP nr. 3019) er et tilsyn (kl. 01.10) foretaget 1 time og 10 minutter efter det foregående tilsyn.

Det er beklageligt at det næste tilsyn i enkelte tilfælde ikke er foretaget efter 30 minutter i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, og at der i et enkelt tilfælde er gået 1 time og 10 minutter. Da der imidlertid er tale om mindre overskridelser af 30 minutters reglen – og da der kun foreligger et enkelt eksempel på en væsentlig overskridelse af denne regel – giver det mig ikke grundlag for at foretage mere.

Der er ikke i noget tilfælde i forbindelse med tilsynsnotatet gjort notat om den indsattes tilstand.

Efter kundgørelsens § 17, stk. 8, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser og i givet fald sende mig en kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 18 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af anholdelsesprotokollen. Det fremgår som tidligere nævnt i alle tilfælde på nær to. Oplysningen fremgår af tilsynsblanketterne, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet tillige anføres i den elektroniske anholdelsesprotokol (POL-SAS).

2.7. Vejledning om alkoholbehandling og -afvænnning

Efter § 19 i kundgørelsen skal den pågældende inden han/hun forlader politistationen, vejledes om mulighederne for alkoholbehandling og -afvænnning. Rigspolitechefen har udarbejdet en pjece herom som er omtalt i Rigspolitechefens cirkulæreskrivelse af 24. november 1987. Vejledning vil kunne ske mundtligt og/eller skriftligt (ved udlevering af den nævnte pjece eller andre pjecer om spørgsmålet).

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt i form af udlevering af en pjece.

Justitsministeriet har i en udtalelse af 1. september 1998 i forbindelse med min inspektion af Detentionen i Herning oplyst at der kan være behov for en revision af Rigspolitechefens pjece (der er fra oktober 1987), og at ministeriet vil tage spørgsmålet herom op over for Rigspolitechefen. Det fremgår af den skrivel-

se af 28. juni 2001 hvormed Rigspolitechefen fremsendte den nye kundgørelse til de enkelte politikredse, at en ny udgave af ”Hvor går du hen, når du går ud” ville blive eftersendt i midten af juli måned 2001. Det fremgår tillige af skrivelsen at den nye pjece vil indeholde klagevejledning og vejledning om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen.

I de anvendte visitationsblanketter er der i vejledningsrubrikken på s. 1 afkrydsningsfelter til angivelse af om den anholdte har modtaget vejledning P 570 (det noteres om vejledning er udleveret i form af pjece, eller om vejledning er givet mundtligt/nægtet modtaget). Samme sted kan det angives – også ved afkrydsning – om den anholdte er blevet vejledt om muligheden for alkoholafvænning (udleveret eller mundtligt).

Kun i to tilfælde er det ved afkrydsning markeret at der er givet vejledning om alkoholafvænning og -behandling (anholdelsen den 22. oktober 2000 kl. 04.15 (AP nr. 2365) og anholdelsen den 25. oktober 2000 kl. 16.20 (AP nr. 2411). I begge tilfælde er vejledningen givet mundtligt.

Jeg anmoder på denne baggrund og under henvisning til at eksemplarer af Rigspolitechefens vejledning fra 1987 ”Hvor går du hen, når du går ud” på tidspunktet for inspektionen lå i visitationsranken med henblik på udlevering, politimesteren om at oplyse om den praksis der følges med hensyn til iagttagelse af kundgørelsens § 19.

Til orientering for Politimesteren i Gråsten kan jeg oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion af Detentionen i Herning anførte at det – ligesom med hensyn til spørgsmålet om lægetilsyn – efter min opfattelse vil være hensigtsmæssigt at der også gøres notat om vejledning efter kundgørelsens § 19. Jeg anførte endvidere at dette kan ske i forbindelse med det notat der, efter kundgørelsens § 18, 2. punktum, skal gøres om løsladelsestidspunktet.

Jeg henstillede til Justitsministeriet også at overveje at indføre notatpligt vedrørende dette forhold.

Der er nu ved kundgørelsen af 27. juni 2001 indført krav om skriftlig vejledning om alkoholafvænning og behandling. Der er endvidere indført notatpligt (den nugældende kundgørelses § 21, stk. 1 og 2).

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet som jeg ligeledes beder om en udtalelse.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Gråsten, Justitsministeriet, Rigspolichefen og Folketingets Retsudvalg.

Inspektionschef
Lennart Frandsen